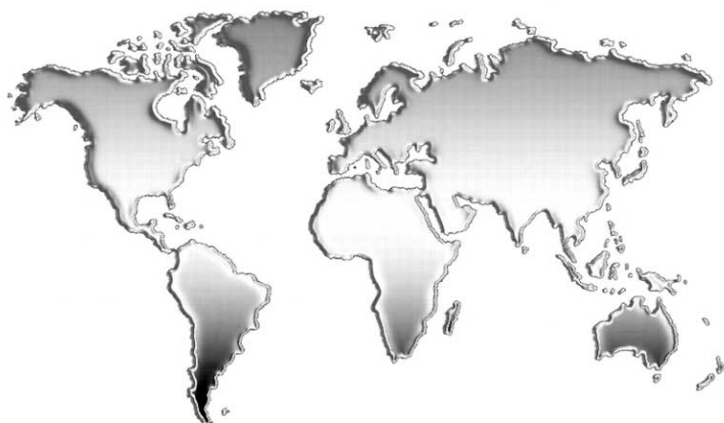

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Drugo tromjesečje 2025.

JUŽNA AZIJSKOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Petra Gojević

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2025.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja prikazat ćemo Južnu azijskopacifičku diviziju, koja nadgleda rad Adventističke crkve u jedanaest zemalja: Brunej, Kambodža, Indonezija, Laos, Malezija, Mjanmar, Filipini, Singapur, Tajland, Timor-Leste i Vijetnam. To područje svijeta dom je 682 milijuna ljudi, uključujući 1,7 milijuna adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 404 ljudi.

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u ostvarenju četiriju misijskih projekata — u Bruneju, Mjanmaru i Indoneziji.

Želite li oživiti vašu subotnju školu, nudimo vam slike i druga gradiva koja idu uz svako iskustvo. Možete preuzeti i pdf činjenice i aktivnosti iz Južne azijskopacifičke divizije na bit.ly/ssd-2025. Pratite nas i na Facebooku: facebook.com/missionquarterlies.

Također možete preuzeti pdf inačicu *Vijesti iz svijeta* na engleskom jeziku na bit.ly/adultmission i videozapise Mission Spotlight na bit.ly/missionspotlight.

Hvala vam što ohrabrujete ljude da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Dar trinaeste subote u ovom tromjesečju podržat će četiri projekta u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji:

- ◆ Dječji vrtić na Adventističkom učilištu Mjanmarske unije, Myaungmya, Mjanmar.
- ◆ Life Hope Centar, Yangon, Mjanmar.
- ◆ Zdravstvena klinika, Brunej.
- ◆ Adventistički teološki fakultet Papua, Nabire, Indonezija.

5. travnja 2025.

Od nesretnog do voljenog

Tajland

Chhaina je odrastao mrzeći ime Isusa Krista. Pripadao je jednoj od glavnih vjera u Kambodži, a on i njegova obitelj mrzili su kršćanstvo.

Ali uskoro je Chhainova obitelj počela mrziti njega.

Sve je počelo kad je Chhainov djed iznenada umro. Chhaina je volio svojega djeda i provodio je puno vremena s njim. Ali u njihovoj vjeri, ako provodite puno vremena s nekim, a dogodi se nešto loše, smatraju vas odgovornim. Chhainova obitelj pitala se nije li dječak donio nesreću.

Zatim je Chhainov ujak iznenada umro. Chhaina je proveo mnogo vremena sa svojim ujakom. Sada se njegova obitelj stvarno počela pitati je li donositelj nesreća.

Zatim su Chhainovi roditelji bankrotirali. Prodali su sve što su posjedovali i, još uvijek u dugovima, preselili su se preko granice na Tajland kako bi radili u tvornici televizora. Chhainu su rekli da ostane kod kuće.

“Tvoj život ne donosi mir, nego samo uništenje”, rekao je jedan član obitelji.

“Nikad se nisi trebao roditi”, rekao je drugi.

Chhaina je imao osamnaest godina. Osjećao se vrlo usamljeno.

Zatim ga je jedan prijatelj pozvao na satove gitare u adventističku crkvu. Chhaina se osjećao rastrgano. Znao je da adventisti vole Isusa, ali on je mrzio Isusa. Ipak, volio je gitaru i stvarno je želio naučiti svirati.

Na kraju je otišao u adventističku crkvu, nakon čega nije propuštao satove gitare u njoj. Odmah su mu se svidjeli pastor i njegova supruga. Govorili su o Isusu, koji je bio vrlo

različit od Isusa o kojem je slušao od svojih roditelja. Rekli su da Isus nije volio samo ljude koji su voljeli Njega; Isus je volio i ljude koji su Ga mrzili. Njegova je ljubav bila toliko velika da je umro kako bi i ljudi koji su Ga mrzili mogli vječno živjeti.

Chhaina je počeo dolaziti u crkvu svake subote. Ljubav prema Isusu rasla je u njegovom srcu i uskoro se krstio. Molio se da se ponovno nađe sa svojim roditeljima. Želio je da ga prihvate bez zabrinutosti da on donosi nesreću. “Želim natrag svoju obitelj”, molio se svaki dan. “Obećavam da ću Ti služiti do kraja života i da neću služiti nijednom drugom bogu.”

Ali Isus je djelovao tako šutljivo. Chhaina nije imao potpuno razumijevanje uloge vjere u kršćanskom životu. Religija njegove obitelji stavljala je veliki naglasak na djela. Tako je, dok se molio, odlučio svojim djelima dokazati da je vrijedan odgovora. Odlučio je godinu dana volontirati u misiji, te je proveo tu godinu u odanoj službi. Zatim je pomagao francuskom misionaru u širenju Biblija u Kambodži. Nadao se da će njegov rad u crkvi uvjeriti Isusa da treba odgovoriti na njegove molitve. Ali Isus je djelovao tako šutljivo. S vremena na vrijeme Chhaina se osjećao uzrujano i molio se: “Činim toliko toga za Tebe. Zašto Ti ne činiš ništa za mene?”

Nakon pet godina Chhainovi roditelji su se vratili u Kambodžu. Nisu imali izbora. Vlasti u Tajlandu nisu im produžile radne vize. Bez zemlje ili doma, prihvatili su Chhainov poziv da ostanu s njim u iznajmljenoj kući. Više im nije bilo važno ako je donosio nesreću. Nisu imali kamo drugdje.

U subotu je Chhaina pozvao roditelje u crkvu. “Nemate novca, ali tamo ćemo pronaći hranu za sve nas”, rekao im je.

Vjernici crkve srdačno su dočekali njegove roditelje, i svi su uživali u zajedničkom ručku. Sljedeće subote vratili su se po još hrane i druženja, a srca su im se počela mekšati. Isus o kojem su slušali u toj crkvi bio je potpuno različit od Isusa kojega su mrzili toliko godina. Prošla je godina dana i Chhainovi roditelji su se krstili.

Bilo je to najveće čudo koje je Chhaina mogao zamisliti. Isus nije samo odgovorio na njegove molitve da mu vrati roditelje u Kambodžu, već je osvojio i njihova srca! Isus je učinio mnogo više nego što je on tražio. Sa zaprepaštenjem je shvatio da je Isus odgovorio na njegove molitve ne zbog onoga što je on učinio, već zbog toga tko je Isus.

Danas se Chhaina više ne osjeća nesretnim. Osjeća se voljeno. Nije zaboravio svoje obećanje da će služiti Isusu do kraja života. Danas studira teologiju na Azijskopacifičkom međunarodnom sveučilištu u Tajlandu, pripremajući se za život u misionarskoj službi.

Chhaina je među tisućama studenata koji su dobili priliku studirati na Azijskopacifičkom međunarodnom sveučilištu, zahvaljujući darovima trinaeste subote. Dio darova iz 1988. godine pomogao je u izgradnji kampusa tadašnjeg Thailand Mission Collegea. Taj dar trinaeste subote nastavlja blagoslivljati Chhaina i mnoge druge trideset i šest godina kasnije. Hvala vam što ste bili vjerni u svojem poslanju.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Kambodžu i Tajland na zemljovidu. Pokažite i Thai Town of Muak Lek, mjesto u kojem se nalazi Azijskopacifičko međunarodno sveučilište.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video o Chhainu: bit.ly/Chhaina-SSD.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

12. travnja 2025.
Jedini živi Bog
Tajland

U današnjem misijskom iskustvu riječ je o čovjeku iz Tajlanda, čiji su život promijenili darovi trinaeste subote prikupljeni prije trideset i sedam godina.

Surachet se upisao u srednju adventističku školu na Tajlandu s obećanjem u sebi: “Živjet ću u domu, ali nikada neću promijeniti svoju vjeru.”

Surachet je odgojen u nekršćanskoj religiji. Većina stanovništva Tajlanda pripada istoj vjeri. Tu školu je odabrao jer je imala dom za učenike koji su bili daleko od kuće. Živio je više od tisuću kilometara dalje, na sjeveru Tajlanda.

U adventističkoj školi Surachet bio je oduševljen nastavom o različitim civilizacijama u svijetu. Na satu Biblije bio je zapanjen kad je čuo proročanstvo o usponu i padu velikih svjetskih carstava iz Knjige proroka Daniela. Pitao se: “Kako da uskladim spoznaje o svjetskim civilizacijama koje slušam na ta dva školska predmeta?”

Otprilike u isto vrijeme primijetio je naslove u novinama o Šestodnevnom ratu 1967. godine, koji je završio tako što je Izrael porazio susjedne arapske zemlje. Pitao se kako je Izrael, mala zemlja osnovana 1948. godine, mogao poraziti veće i mnogo starije susjede. Pitao se o podrijetlu židovskog naroda.

“Je li to isti Izrael kao onaj u Bibliji, o kojem proučavamo na satu Biblije?” pitao se.

Tražio je više podataka i našao knjigu o židovskom narodu koju je napisao tajlandski filozof. Autor, koji poput Suracheta nije bio kršćanin, bilježio je povijest Izraela tijekom nekoliko tisuća godina.

Surachet je razmišljao o vjeri svoje obitelji i pitao se: “Je li Izraelov Bog pravi Bog?”

Čitajući Bibliju, doznao je da je Izraelov Bog prije nekoliko tisuća godina rekao svojem narodu da se ne klanja kamenim i drvenim kipovima. U Surachetovoj vjeri klanjali su se slikama od kamena i drveta.

Doznao je da Biblija uči da je Izraelov Bog jedini živi Bog koji nije stvoren ljudskim rukama. Jeremija 10,10 kaže: “A Jahve je pravi Bog, živi je on Bog i Kralj vječni.”

Surachet se prijavio za biblijska proučavanja Glasa proroštva. U to je vrijeme Glas proroštva imao cvjetajuću prisutnost u Tajlandu, nakon što je dobio zgradu u glavnom gradu, Bangkoku, uz pomoć darova trinaeste subote nekoliko godina ranije, 1961. godine. Surachet je završio proučavanje Biblije za samo tjedan dana i odlučio predati svoje srce pravom i živom Bogu.

Njegov otac je bio bijesan kad je Surachet tražio dopuštenje da se krsti. “Ako želiš biti kršćanin, idi kršćanima”, rekao je. “Ne moraš se vraćati kući.”

Surachet je rekao da će se vratiti ako mu se život ne poboljša sa živim Bogom.

Ali nije požalio. Uskoro je diplomirao i magistrirao teologiju te doktorirao misiologiju. Radio je kao pastor, direktor Odjela komunikacija Adventističke crkve u Tajlandu i područni direktor Adventističkog radija u svijetu. Njegova je želja poučavati druge o živome Bogu. Danas on predaje na Azijskopacifičkom međunarodnom sveučilištu, čiji je kampus izgrađen uz pomoć darova trinaeste subote 1988. godine u Tajlandu.

On govori svojim studentima da je kršćanstvo ušlo u Tajland prije više od dvije stotine godina, te da je Adventistička crkva stigla kad je jedan evangelizator počeo prodavati knjige 1906. godine. Ali unatoč više od stotinu godina prisutnosti, članstvo crkve nije više od 16.000 ljudi, ili samo 0,02 posto tajlandske populacije od 71 milijuna. “Ovo je jedna od najtežih zemalja na svijetu”, kaže Surachet. “Na nekim mjestima So-

tona radi svoj posao kroz otpor i protivljenje. Kršćanstvo je ovdje dobrodošlo, ali kulturna vjera u sotonske sile je jaka. Ne borimo se protiv krvi i mesa. Borimo se sa zlim duhovima. Borimo se sa samim Sotonom. Trebamo više djelatnika u Tajlandu.”

Hvala vam za vaše vjerne darove trinaeste subote koji su dosad imali veliki utjecaj na živote ljudi poput Suracheta In-soma. Azijskopacifičko međunarodno sveučilište, na kojem predaje Surachet, pružilo je kršćansko obrazovanje tisućama studenata otkako je 1988. godine dar trinaeste subote pomogao u izgradnji kampusa. Svake godine se na sveučilištu krste studenti iz nekršćanskih domova. Zgrada Glasa proroštva, koja je otvorena u Bangkoku uz pomoć darova trinaeste subote 1961. godine, u međuvremenu je srušena. Druge crkvene zgrade zauzele su njezino mjesto, a utjecaj te medijske kuće nastavlja odjekivati kroz živote Suracheta i drugih. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušni dar trinaeste subote, 28. lipnja, koji će, uz Božju pomoć, također imati dugotrajan učinak.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Kambodžu i Tajland na zemljovidu. Pokažite i Thai Town of Muak Lek, mjesto u kojem se nalazi Azijskopacifičko međunarodno sveučilište.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Surachetu: bit.ly/Surachet-SSD.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

19. travnja 2025.
Misija ili odmor
Tajland

Renato se istežao u predvorju svoje stambene zgrade dok se spremao za jutarnje trčanje u Bangkoku, Tajland. Tridesetšestogodišnji volonter Adventističke crkve došao je dan ranije kako bi služio kao misijski učitelj u adventističkoj školi.

Prišla mu je starija žena i izravno ga upitala: “Tko si ti?”

“Novi učitelj”, rekao je Renato.

“Odakle dolaziš?”

“Iz Brazila.”

“Daleko si od kuće. Hoćeš li predavati u školi?”

“Da.”

“Onda ćeš od ovog dana nadalje biti moj sin. Ja ću se brinuti o tebi.”

Sljedeći dan je bila subota te je žena predstavila Renata svojem mužu u crkvi.

“Dakle ti si mi novi sin”, rekao je muškarac. “Ne brini se za svoj dom ili hranu. Samo daj sve od sebe na poslu, a mi ćemo se brinuti o tebi.”

Sljedeća dva tjedna stariji par je pozivao Renata svakog dana u svoj dom. “Dodi i popij čaj s nama”, rekla je žena.

“Reci nam što namjeravaš raditi sutra”, rekao je muškarac. “Trebaš li što?”

Petnaestoga dana muškarac je upitao Renata novo pitanje: “Jesi li došao na Tajland misionirati, ili se odmarati?” Renato nije znao što da kaže. Nije odgovorio. Tada je muškarac ponovio pitanje. “Trebaš dobro razmisliti”, rekao je. “Jesi li došao ovamo misionirati, ili se odmarati?”

Renato je razumio što je muškarac htio reći. Tajland je prekrasna zemlja. Ne samo da na jugu ima prekrasne plaže,

nego je i poznat kao “zemlja osmijeha”. Posjetitelji su dobro prihvaćeni. Misionari se lagano mogu omesti raznim prilikama za zabavu. Renato nije mogao odgovoriti muškarcu.

Šesnaestog dana, u subotu, Renato je otišao u crkvu i pozdravio stariji par, kojega je sada doživljavao kao svoje posvojene roditelje. Htio je razgovarati, ali nije imao vremena. Prvo je trebao sudjelovati u bogoslužju. Zatim je prisustvovao zajedničkom ručku sa skupinom mladih. Nakon toga je namjeravao otići kući i poslijepodne malo odspavati. Bio je jako iscrpljen.

Dok je spavao, Renato je primio poziv. Bila je to kći njegovih posvojenih roditelja.

“Molim te, moli se za tatu”, rekla je. “Ne osjeća se najbolje.”

Renato je izišao iz svojega stana u pidžami. Vidio je dva vozila hitne pomoći kako dolaze i odlaze. Tada je čuo vijest kako je njegov posvojeni otac umro. Sve se dogodilo tako brzo. Pitao se: “Što će sada slijediti? Što će biti s majkom?”

Imao iskren razgovor s Bogom za vrijeme sprovoda.

“Daj mi snage da odgovorim na pitanje koje mi je moj posvojeni otac postavio”, molio se. “Jesam li ovamo došao misionirati, ili se odmarati?”

Nakon sprovoda Renato je dao obećanje posvojenoj majci: “Došao sam ovamo biti misionar, a ne turist”, rekao joj je.

Znao je da je to odluka proizišla iz nevolje. Ali to je bila nevolja koja mu je dala snage da donese odluku. Žalio je što je nije donio mnogo ranije. Nakon što je odlučio biti misionar, činilo se kao da je sve sjelo na svoje mjesto. Prije toga se Renato pitao je li s misijskim radom započeo prekasno. Imao je trideset i šest godina, a većina volontera misionara bila je u svojim dvadesetima. Pitao se: “Zašto sam sada počeo?”

Također je bio zbunjen kad su ga ljudi pitali: “Koliko ćeš dugo služiti kao volonter?” Nije im znao odgovoriti. Kad je došao na Tajland, nije bio siguran je li došao kao misionar, ili kao turist. Ali sada više nije imao sumnji. Sada je odlučio

misionirati na Tajlandu i gdje god ga Bog pošalje. “Čak i ako napustim Tajland, molim se da me Bog poveže s Adventističkom volonterskom službom ili bilo kojom drugom službom koja će mi omogućiti da služim kao misionar, a ne turist”, rekao je.

Molite se za misionare poput Renata u Međunarodnoj školi Ekamai u Bangkoku, Tajland, dok naviještaju Isusov skori dolazak. Hvala vam na darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja koji će pomoći proširiti Radosnu vijest u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji, koja uključuje i Tajland.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Brazil i Tajland na zemljovidu. Zatim pokažite Bangkok na Tajlandu, gdje Renato radi kao misionar.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Renatu u misiji: bit.ly/Renato-mission.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

26. travnja 2025.

Oslobađanje zatvorenika

Tajland

Jednog petka navečer Renato je pregledavao propovijed koju je pripremio za sutra, u povodu svojeg trideset i sedmog rođendana.

Bio je rođen u Brazilu, i prošlo je pola njegove prve godine misioniranja kao učitelja na Tajlandu, pa je zamolio pastora da mu dopusti da propovijeda za svoj rođendan.

“Daleko sam od kuće”, rekao je. “Ne znam što bih radio za svoj rođendan. Molim te, dopusti mi da propovijedam. To je jedini način da proslavim svoj rođendan.”

Dok je Renato pregledavao bilješke za svoju propovijed, primio je poziv iz sjedišta Južnoameričke divizije u Brazilu.

Činilo se da je Bog imao nešto drugo u planu za Renatov rođendan.

“Možeš li otići u zračnu luku u Bangkoku?” upitao je glas s druge strane. Bio je to voditelj jednog od odjela u Južnoameričkoj diviziji. “Bivši vjernik adventističke crkve uhićen je zbog trgovine drogom.”

Renatovo srce bilo je dirnuto brigom pozivatelja. Brazil je bio daleko od Tajlanda, ali vođa crkve iz Brazila brinuo se za bivšeg vjernika crkve koji je bio uhićen na Tajlandu.

“Trebamo misionara koji će posjetiti mladića i moliti se s njim”, rekao je voditelj odjela. “Možda bi mu mogao dati Bibliju. Trebamo nekoga tko će ga zagrliti.”

Renato je ostavio bilješke i otišao u zračnu luku. Nije dobro razumio tajlandski jezik i nije bio siguran kako će se sporazumijevati s policijom. Također je osjećao tjeskobu, i čak se osjećao pomalo prestrašeno zbog odlaska na policiju kako bi razgovarao o osobi koju nije poznao.

U zračnoj luci mu je policija rekla da je zakasnio. Mladić je već bio prebačen na drugo mjesto.

Nije mogao ništa učiniti.

Nekoliko tjedana je prošlo i Renato je ponovno primio poziv. Ovoga puta bila je to odvjetnica onog mladića.

Rekla je da je mladić u zatvoru nedaleko od Bangkoka, te je pitala Renata bi li ga mogao posjetiti.

Renato je otišao. Bio je to prvi od mnogih redovitih posjeta zatvoru.

Ponekad je mladić trebao hranu. Svinjetina i plodovi mora, omiljena jela na Tajlandu, bili su često posluženi u zatvoru, ali mladić nije htio jesti nečistu hranu. Majka mladića nazvala je Renata te su zajedno odlučili koju hranu Renato može unijeti u zatvor.

Mladić je priznao Renatu kako je načinio veliku pogrešku te je izrazio želju da popravi stvari s Bogom. Njih dvojica su razgovarala o Bogu i Njegovoj ljubavi.

Nakon nekog vremena odvjetnica je zamolila Renata da posjeti još jednog brazilskog zatvorenika, koji je također bio njezin klijent u tajlandskom zatvoru. Tako je Renato, koji je stigao na Tajland kako bi poučavao stotinu učenika četvrtoga razreda u adventističkoj školi, postao je misionar dvojici brazilskih zatvorenika u tajlandskom zatvoru. Danas ih posjećuje svakih mjesec dana te je spreman susresti se s drugim stranim zatvorenicima, ako mu Bog pruži priliku.

“Molim se da se njihova srca promijene”, kaže on. “Možda ćemo u budućnosti vidjeti plodove tih molitava.”

Zamolio je vjernike iz cijelog svijeta da mu se pridruže u molitvi.

“Molite se za ovu dvojicu i molite se za svakog stranca u tajlandskom zatvoru”, poručuje on. “Bilo bi prekrasno kad bi takvi imali priliku upoznati Boga.”

Molite se za sve zatvorenike na Tajlandu i diljem svijeta, uključujući svaku osobu koja je vezana okovima grijeha i kriv-

nje. Molite se za adventističke misionare poput Renata dok šire Radosnu vijest da je Isus umro kako bi oslobodio zatvorenike od grijeha. Hvala vam na darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja, koji će pomoći u širenju Radosne vijesti u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji, koja uključuje i Tajland.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Brazil i Tajland na zemljovidu. Zatim pokažite Bangkok u Tajlandu, gdje Renato radi kao misionar.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Renatu u zatvoru: bit.ly/Renato-prison.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

3. svibnja 2025.

Dugačak put prema Bogu (1)

Tajland

Dvanaestogodišnji Pada nikako nije mogao razumjeti zašto je njegov stariji brat napustio obiteljsku vjeru te se pridružio adventističkoj crkvi na Tajlandu.

“Zašto si postao adventist?” pitao je svojega brata Morja.

“Dodi živjeti sa mnom pa ćeš vidjeti”, odvratio mu je Morja.

Pada se preselio k Morji. Dječak je bio najmlađi u svojoj obitelji i stvarno je htio znati zašto je Morja postao adventist.

Morja je bio najstarije dijete i glava obitelji otkako im je otac umro, kad je Pada imao samo tri mjeseca.

Majci, koja je trebala sama podići šestero djece nakon očeve smrti, bilo je drago što joj je Morja mogao pomoći brinuti se o Padi.

Pada je ubrzo uvidio da je život bio puno drukčiji kod Morje. Morja je bio jedanaest godina stariji od Pade. Već je bio oženjen i otac trojice dječaka.

Morja i njegova obitelj nisu jeli svinjetinu, zmije i miševе, kao ostali ljudi gorštaci koji su živjeli na samoj granici između Tajlanda i Mjanmara. Gorštaci su bili vrlo siromašni te su zato jeli sve što su uspjeli pronaći. Morja i njegova obitelj nisu bili bogati, ali su jeli samo onu hranu koju je Morja nazivao “čistom” hranom. Morja je objasnio da je Biblija zabranila ljudima da jedu nečistu hranu poput svinjetine, zmija i miševa.

U nedjelju je Pada pomagao na bratovoj farmi. Gledao je vodenog bivola kad ga Morja nije koristio za oranje rižinog polja. Divio se vodenom bivolu u ponedjeljak, utorak, srijedu, četvrtak i petak.

U subotu je Morja probudio Padu u pet sati ujutro. Vani je još uvijek bilo mračno.

“Vrijeme je za ustajanje i spremanje za crkvu”, rekao je Morja.

Pada nije bio sretan. Htio je spavati, ali je poštovao svojega brata i morao ga je slušati. Također se sjetio da je htio doznati zašto je Morja postao adventist. Možda će doznati o tome u crkvi.

Pada se ustao i pridružio se bratu i njegovoj obitelji za jednostavnim doručkom od riže i povrća. Morjina žena je pripremila obrok u petak.

Nakon jela se Pada pridružio Morji, njegovoj supruzi i troje njihove djece na dugom putu prema crkvi.

Nije bilo adventističke crkve u njihovom mjestu, tako da su trebali hodati trinaest kilometara do najbliže crkve u drugom gradu.

Morja je podignuo jednog malog sina i nosio ga u tkanini omotanoj oko leđa. Morjina supruga nosila je drugog sina na isti način.

Pada je hodao s njihovim najstarijim sinom, koji je imao šest godina.

Šesteročlana obitelj hodala je tri sata. Penjali su se planinskim stazama. Prolazili su kroz rižina polja. Prelazili su rijeke. Napokon su na vrijeme stigli u adventističku crkvu na subotnju školu.

Padi se svidjelo bogoslužje. Adventistički pastor imao je tri kćeri koje su bile otprilike njegovih godina. Djevojčice su svirale gitaru i pjevale prekrasne pjesme o Isusu.

Nakon bogoslužja Pada je uživao u ukusnom ručku u crkvi. Pogotovo mu se svidjela ukusna juha od bundeve koju je pripremila pastorova žena.

Iako je Padin prvi posjet crkvi bilo ugodno iskustvo, nije bio oduševljen kad ga je brat ponovno probudio u pet sati sljedeće subote. Htio je spavati i nije se radovao dugom putu do crkve. Ali kad je stigao u crkvu, bio je sretan što je tamo.

Tako je bilo svake subote nakon toga. Pada bi gundao u svojem srcu dok se spremao i dok je hodao prema crkvi. Ali je uvijek uživao u glazbi i hrani.

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji pomažu širiti Radosnu vijest o Isusovom skorom dolasku na Tajlandu i po cijelom svijetu. Sljedećeg tjedna saznajte kako je Pada odlučio slijediti bratov primjer i postao adventist.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Tajland na zemljovidu.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

10. svibnja 2025.

Dugačak put prema Bogu (2)

Tajland

Od prošlog tjedna: Dvanaestogodišnji Pada se pitao zašto je njegov stariji brat, Morja, napustio obiteljsku vjeru i postao adventist na Tajlandu. Morja ga je pozvao da to sazna, tako što se Pada preselio k njemu, njegovoj ženi i njihovoj djeci.

Prošli su tjedni i mjeseci otkad se Pada pridružio Morji i njegovoj obitelji na putu prema crkvi svake subote, putu dugačkom trinaest kilometara.

Pada se i dalje pitao zašto je Morja postao adventist. Nije odmah dobio odgovore, ali je primijetio da je Morja bio vrlo vjeran u svojim odlascima u crkvu svake subote. Nije bilo važno je li kišilo ili je bilo hladno, obitelj bi se ustala prije zore i zaputila na dugačak put do crkve. Također je primijetio da je Morja bio vjeran u davanju desetine i dara. Svake subote stavio je nešto novca u košaricu. Morja je objasnio svojem mlađem bratu da novac zapravo pripada Bogu.

“Vraćam Bogu ono što je Njegovo kao zahvalnicu”, rekao je.

Pada je svojih prvih dvanaest godina proveo sa majkom kao vrlo siromašan dječak. Nije razumio kako si Morja može priuštiti davati novac. Ali je primijetio da Morji nikada nije nedostajalo novca. Bilo je uvijek dovoljno hrane i drugih potreština.

Prošla je jedna godina. Prošla je druga godina. Zatim je prošla i treća godina. Morjini sinovi su odrasli i krenuli u adventističku školu u drugom gradu. Morja nije bio bogat, ali je ipak nekako našao novca za obrazovanje svojih sinova.

Dječak Pada nikada nije išao u školu. Sada je imao petnaest godina i želio je da i on može ići u školu. Dok je raz-

mišljao o svojem životu, pitao se: “Je li to razlog zašto je Morja postao adventist? Nije bogat, ali nikad mu ništa ne nedostaje. Ima hranu, odjeću i može poslati djecu u školu. Voli nebeskog Boga i nebeski Bog se brine za sve njegove potrebe.”

Ljubav prema Bogu počela je rasti u Padinom srcu. Želio je živjeti za Boga koji se brinuo za sve potrebe njegovog brata. Želio je živjeti za Boga koji se brinuo za sve njegove potrebe i prije nego što ga je upoznao. Predao je svoje srce Bogu i krstio se. Iako Pada nije imao obitelj koja bi mu pomogla, započeo je pohađati prvi razred u adventističkoj školi kad mu je bilo sedamnaest godina.

Predano je učio. Također je vrijedno radio kako bi zaradio za školovanje.

Kad je završio školu, odlučio je poučavati druge o Bogu koji se brine za svačije potrebe. Otišao je na misijsko sveučilište, danas poznato kao Azijskopacifičko međunarodno sveučilište, te je postao pastor.

Danas je Pada pastor i vođa adventističke crkve u Tajlandu. Ima suprugu, koju je upoznao u adventističkoj školi, i imaju tri kćeri. Dobro je obrazovan, vozi dobar automobil. Zараđuje dobru plaću te vjerno odvaja desetinu, darove i pri-nose. Njegova obitelj uvijek ima dovoljno hrane i odjeće.

Više od svega, on voli govoriti o nebeskom Bogu. Vraća se u selo njegovog djetinjstva u planinama na granici između Tajlanda i Mjanmara. Planinski ljudi koji žive tamo ostali su vrlo siromašni i rijetki vjeruju u Boga. Pada uvijek napuni pedeset ili više omotnica s 50 ili 100 bahta koje daje seljanima. To nije mnogo novca, ali je to vrijedan dar u njihovim očima.

Kad daje omotnice, seljani ga pozdravljaju s velikim osmijehom. Čuje kako međusobno govore: “Pada je jedan od nas; ovdje je odrastao, ali ima dobro obrazovanje, dobar automobil i dobru plaću. Njegov Bog se brine za njega. Možda se njegov Bog može brinuti i za nas.”

On se moli da gorštaci, njegovi ljudi, jednog dana razumiju da se njegov Bog već brine za njih i da ih želi spasiti za vječnost.

Dio darova trinaeste subote 1988. godine pomogao je sagraditi blagovaonicu i još jednu zgradu na Azijskopacifičkom međunarodnom sveučilištu, gdje je Pada diplomirao za pastora. Kao student, Pada je pomogao sagraditi blagovaonicu. Kao što se utjecaj dara trinaeste subote vidi kroz živote Pade i mnogih drugih koji su dosad studirali na sveučilištu, tako će darovi ovog tromjesečja, s Božjim blagoslovom, imati dugoročne utjecaje. Hvala što namjeravate priložiti velikodušne darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Tajland na zemljovidu.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

17. svibnja 2025.

Odgovara li Bog na molitve?

Tajland

Somsak je prvi put čuo o molitvi nebeskom Bogu kad je bio maleni dječak u adventističkom vrtiću u Koratu, na Tajlandu. Kao većina ljudi na Tajlandu, dolazio je iz nekršćanske obitelji i nije znao ništa o nebeskom Bogu.

Svakog jutra, na početku boravka u vrtiću, podizali su tajlandsku zastavu visoko na jarbol u dvorištu Međunarodne adventističke škole Korat. Zatim su sva djeca iz vrtića i viših razreda stajala blizu zastave dok je svirala nacionalna himna Tajlanda. Na kraju su učitelji povelj djecu u pjevanju "Molitvene pjesme", prekrasne pjesme kojom su molili nebeskog Boga da blagoslovi njihov dan.

Kad je Somsak malo odrastao, naučio se moliti posve sam. Njegova učiteljica ga je naučila kako to treba činiti. Svakoga dana na početku sata učiteljica je započela molitvu i pozvala Somsaka i ostalu djecu da je nastave. Učiteljica bi rekla: "Dragi Bože." Onda bi prvo dijete nastavilo: "Molim Te, učini me pametnim." Drugo dijete bi reklo: "Molim Te, čuvaj me." Zatim bi treće dijete reklo: "Molim Te, pomoz mi da budem dobar." Učiteljica bi na kraju završila molitvu govoreći: "U Isusovo ime, amen."

Nakon što je naučio kako se treba moliti u školi, Somsak se u drugom razredu počeo moliti sâm. Ali nije se molio svakoga dana. Nije se čak molio niti svakog mjeseca. Molio bi se samo u krajnjoj potrebi. Uglavnom se osjećao pametnim. Uglavnom se osjećao sigurnim. Ali ponekad se brinuo da nije pametan ili da nije siguran. I tada se molio: "Dragi Bože, molim Te, učini me pametnim. Molim Te, čuvaj me. U Isusovo ime, amen."

Somsak se i u trećem i četvrtom razredu nastavio moliti samo u krajnjoj potrebi. Nastavio se moliti i u petom, šestom, sedmom, osmom i devetom razredu.

Danas je Somsak šesnaestogodišnji tinejdžer u desetom razredu. Možda se on nije molio svakoga dana, ali se molio dugi niz godina. Na koliko je njegovih molitava Bog odgovorio? Stotinu? Pedeset? Možda deset ili petnaest? Ako pitate Somsaka, odgovorit će vam nijednu. Ništa. Nijednu.

“Nisam osjećao da je Bog odgovorio na moje molitve”, rekao je. “Više vjerujem sebi.”

Somsak se možda nije molio svakoga dana. Možda se samo molio u krajnjoj potrebi. Ali misliti da je moguće da Bog nije odgovorio niti na jednu njegovu molitvu? Što mislite? Ako ste rekli da je Bog sigurno odgovorio na barem jednu njegovu molitvu, onda ste u pravu. U Bibliji Bog kaže da On odgovara na molitve i prije nego se mi pomolimo: “I dogodit će se, prije nego zazovu, ja ću se odazvati; i dok će još govoriti, ja ću ih uslišati.” (Izaija 65,24)

Zašto onda Somsak misli da Bog nije odgovorio na njegove molitve? Može li biti da je Bog odgovorio, a da Somsak to jednostavno nije primijetio? Može li biti da se i mi molimo, i da također ne primjećujemo da Bog odgovara?

Učitelji u Somsakovoj školi mole se da on zna da nebeski Bog čuje i odgovara na molitve. Za dječake i djevojčice može biti teško vjerovati u nebeskog Boga kad nitko u njihovoj obitelji ne vjeruje. Učitelji se mole da Somsak i sva ostala djeca u Međunarodnoj adventističkoj školi Korat vide da Bog doista čuje i odgovara na molitve.

Biste li se htjeli pridružiti učiteljima u molitvi za Somsaka i ostalu djecu? Pomolimo se:

Dragi Bože, hvala Ti za Međunarodnu adventističku školu, koju pohća Somsak u Koratu, na Tajlandu. Hvala Ti za mnogo djecu diljem svijeta koja velikodušno daju darove trinaeste subote, kojima pomažu da se izgrade škole. Sada Te molimo,

pomozi Somsaku i ostaloj djeci u školi koja Te još ne poznaju, da vide da ih voliš i da doista čuješ i odgovaraš na molitve. Pomozi njima — i nama — da uočimo Tvoje odgovore na molitve. Molimo Te da blagosloviš dragovoljne priloge od ovog tromjesečja, koji će pomoći drugoj djeci u Aziji da saznaju za Tebe. U Isusovo ime, amen.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Korat (također poznat kao Nakhon Ratchasima) na Tajlandu.
- ◆ Važno je napomenuti da Somsak nije pravo ime dječaka o kojem je riječ. Adventistička misija ne objavljuje njegovo pravo ime zbog zaštite njegove privatnosti.
- ◆ Fotografija uz ovo iskustvo prikazuje Međunarodnu adventističku školu Korat. Dio priloga trinaeste subote u četvrtom tromjesečju 2018. godine pomogao je Međunarodnoj adventističkoj školi Korat, ranije poznatoj kao Adventistička međunarodna misijska škola, da se proširi u školu od dvanaest razreda i preseli u veću školsku zgradu na novom kampusu.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

24. svibnja 2025.

Neobični zvukovi u noći

Filipini

Ubrzo nakon što se James uselio u iznajmljenu kuću, braćni par iz susjedstva obavijestio ga je da je ona ukleta.

“U toj kući žive duhovi”, rekao je muž.

“Čuli smo ih puno puta noću, i ne možemo spavati”, dodala je supruga.

Par je pričao kako je noću čuo neobične glasove, neobične korake i čudne predmete koji padaju na pod.

Jamesu je bilo smiješno kad je čuo priče o duhovima. Već neko vrijeme nitko nije živio u toj kući, ali on nije bio zabrinut. Bio je student misionar i nije se bojao ukletih kuća niti uznemirenih duhova. U Bibliji je pročitao da mrtvi spavaju u zemlji dok ih Isus ne probudi, i bio je siguran da će ga Bog zaštititi od bilo kakvih neobjašnjivih zvukova.

James je zahvalio paru što su došli.

“Tako nešto nisam dosad doživio”, rekao je.

James i njegov kolega student misionar preselili su se tu u malu drvenu kuću za vrijeme svoje jednogodišnje službe na udaljenom otoku na Filipinima. Kuća je bila obojena u svijetlosivu boju i imala je zeleni krov. James je spavao u spavaćoj sobi, a drugi misionar u dnevnoj sobi. Kuhinja i kupaonica bile su vani. Nitko u zajednici, uključujući Jamesa i njegovog prijatelja, nije imao struju ili tekuću vodu. Da bi napunili svoje mobitele, plaćali su 10 pesosa (oko 17 centa) kako bi ih noću priključili na generator. Gradonačelnik je živio u istoj ulici.

Otok je bio naseljen uglavnom nekršćanima. Ali na otoku su živjeli i kršćani, a Jamesova misija bila je doprijeti do bivših adventista. Trebao ih je upoznati i nastojati obnoviti njihovu vjeru.

Bračni par iz susjedstva koji je govorio o sablasnim duhovima pripadao je drugoj kršćanskoj denominaciji. Iako nisu bili adventisti i stoga dio njegovog zadatka, James i njegov prijatelj pokušali su doprijeti do njih nudeći im biblijska proučavanja. Ali par je to odbio. Nisu prihvaćali nikakve knjižice o vjeri.

Tako su James i njegov prijatelj odlučili svoja dnevna bogoslužja podijeliti sa susjedima. Smatrali su da, ako su zidovi njihove kuće toliko tanki da susjedi mogu čuti čudne zvukove noću, tada susjedi sigurno mogu čuti njihova jutarnja i večernja bogoslužja. Susjedova kuća je također imala tanke zidove, tako da su dvoje misionara mogli čuti kad je par budan. U skladu s tim odredili su vrijeme svojih proučavanja. Kad su pjevali, pjevali su svim srcem. Kad su čitali Bibliju, govorili su dovoljno glasno da ih svi čuju.

James se molio za spasenje toga para.

Kako su mjeseci prolazili, James nije primijetio ništa neoobičajno u svojoj unajmljenoj kući. Nije osjećao nikakvu čudnu prisutnost kad je bio sam. Nije čuo nikakve čudne zvukove. Jedini zvukovi noću dolazili su od cvrčaka, žaba i drugih noćnih stvorenja.

James i njegov prijatelj proveli su godinu moleći se s bivšim adventistima i ohrabrujući ih. Radovali su se gledajući kako mala zajednica raste u obnovljenoj vjeri.

Krštenja nisu bila dio zadaće tijekom njihove misije, ali kad su James i njegov prijatelj završili svoj boravak, dvoje mladih ljudi zatražilo je krštenje. James je bio iznenađen. Obojica mladih potjecali su iz neadventističkih domova, a on je zahvaljivao Bogu što je dotaknuo njihova srca.

Što se tiče susjednog para, James nije mogao reći je li glasno pjevanje i jesu li njihove biblijske rasprave imale utjecaja. No dok se spremao otići, par ga je molio da ostane.

“Mogli smo mirno spavati noću nakon što ste se uselili”, rekao je suprug.

“Molim vas, ostanite”, rekla je žena.

U tom trenutku James je shvatio da Bog stvarno radi na njihovim srcima.

Molite se za dragocjene ljude na Filipinima, a posebno za nedosegnute skupine ljudi u udaljenim područjima. Molite i za misionare koji ih pokušavaju dosegnuti sa spasonosnom istinom. James je otišao na otok kao dio pokreta 1000 misionara, organizacije koja je dio Južne azijskopacifičke divizije, primatelja darova trinaeste subote ovoga tromjesečja. Pokret 1000 misionara nastoji svake godine obučiti i poslati tisuću misionara diljem te divizije. Centar tog misionarskog pokreta, u kojem je James bio obučen za misionara, izgrađen je u blizini filipinske prijestolnice, Manile, uz pomoć darova trinaeste subote 1996. godine. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove za projekte u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Filipine na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak s Jamesom na kampusu pokreta 1000 misionara u blizini Manile: bit.ly/James-SSD.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

31. svibnja 2025.
Tako mnogo pravila
Indonezija

Još prije nego što je bila rođena, tragedija je pogodila Febiolin život.

Majka joj je bila u trećem mjesecu trudnoće kad je Febiolin otac preminuo.

Majka je umrla kada je Febiola imala osamnaest godina.

Dvije godine nakon toga umrla joj je i baka. Smrt njezine bake najviše ju je pogodila. Febiola je većinu svojeg života živjela s bakom, i nije mogla zamisliti život bez nje.

Kad joj je baka preminula, Febiola je polazila školu za medicinske sestre. Živjela je u studentskom domu na Adventističkom sveučilištu Klabat. Njezina starija sestra joj je preporučila to sveučilište.

“Možeš živjeti u studentskom domu,” rekla joj je sestra. “Postoje pravila koja moraš poštivati, i ona su dobra.”

Febiola nije baš bila sigurna da su pravila dobra. Činilo joj se da ima tako puno pravila. Bilo je toliko drukčije od onoga dok je prije živjela s bakom. Febiola se osjećala tako potlačeno!

Jedno od pravila bilo je da moraju pohađati bogoslužja ujutro i navečer. Još jedno pravilo bilo je da studenti moraju odlaziti na subotnja bogoslužja svake subote u sveučilišnoj crkvi.

Febiolu nije zanimalo Bog ili Biblija, i ona se požalila svojoj sestri.

“Samo nastavi,” odgovorila joj je sestra. “Nećeš požaliti zbog toga. Pravila su dobra.”

Febiola i dalje nije bila sigurna da su pravila dobra. Ali odlučila je dati priliku fakultetu.

Febiola je dijelila sobu s tri adventističke studentice, i one su je pozvale da im se pridruži u zajedničkoj molitvi i slavljenju Boga u njihovoj sobi. Pozvale su je i na početak subote u petak navečer.

Nije bila oduševljena s obaveznim odlascima na jutarnja i večernja bogoslužja u studentskom domu i subotnjim bogoslužjima u crkvi. Nije joj bilo jasno zašto njezine prijateljice uživaju u tim okupljanjima, i čak ih produžuju u njihovoj sobi.

U njezinom srcu probudila se znatiželja.

“Zašto bismo trebale slaviti subotu?” pitala je svoje prijateljice.

“Ako želiš znati više o bogoslužju subotom, možemo pitati pastora da ti sve bolje objasni,” odgovorila je jedna od prijateljica.

Febiola nije bila spremna na razgovor o Bibliji s pastorom.

“U redu je ako se ne osjećaš ugodno,” rekla joj je prijateljica. “Svakako moraš odslušati nastavu od šest sati o vjeri. Tamo ćeš moći naučiti više o suboti.”

Svi studenti na Sveučilištu Klabat moraju pohađati šest sati nastave o vjeri. Kad je završila sa zadnjim satom nastave, koji je završio knjigom Otkrivenja, rekla je nastavniku da želi nastaviti s proučavanjem Biblije.

Sljedećeg semestra zdušno je prionula na proučavanje Biblije. Dekanica studentskog doma, Delly, i njezin suprug proučavali su s njom.

Nakon nekog vremena Febiola je odlučila prihvatiti Isusa kao svojega Spasitelja. Predala je svoje srce Njemu i krstila se.

U mjesecima nakon njezinog krštenja, nova radost ispunila je njezino srce. Unatoč tome što je izgubila oca, majku i baku, dobila je novu obitelj na sveučilištu. Dekanica i njezin suprug postali su joj kao roditelji, a njezine sobne prijateljice kao sestre. Također, ona se više ne osjeća potlačeno školskim pravilima.

“Sada znam da su ta pravila za moje dobro,” kaže ona uz osmijeh.

Studentski dom Edelweiss, u kojem Febiola živi na Sveučilištu Klabat blizu Manada u Indoneziji, sagrađen je uz pomoć darova trinaeste subote 1981. godine. Febiola je jedna od mnogih djevojaka koje su dekanica i njezin suprug doveli do krštenja. Uz Božji blagoslov, utjecaj darova trinaeste subote ovoga tromjesečja imat će jednako veliku ulogu, kao i prije četrdeset i četiri godine. Hvala vam što velikodušno prilažete svoje darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Indoneziju i Južnu Koreju na zemljovidu. Pronađite i grad Manado na sjeveru otoka Sulawesi. Sveučilište Klabat nalazi se blizu Manada.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Febioli: bit.ly/Febiola-SSD.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

7. lipnja 2025.

Lignje ili pseće meso?

Indonezija

Pastora Jhona čekao je naporan tjedan propovijedanja u Indoneziji. On je bio pastor u crkvi na Papui, i upravo je završio niz bogoslužbenih sastanaka na jednom otoku, te se trebao vratiti kući na još jedan niz sastanaka. Trebao je poletjeti, ali zrakoplov je bio popunjen. Zato je kupio kartu za brod i trodnevno putovanje.

Bila je to odluka koja mu je promijenila život.

Jhon je kupio najjeftiniju kartu za palubu, dugačku natkrivenu dvoranu u kojoj je mnoštvo putnika spavalo jedan uz drugoga na podu. Dok su bili budni, putnici su vrijeme kratili čavrljajući.

Jhon je razgovarao sa ženom koja je sjedila u blizini. Kao znak ljubaznosti, Jhon joj je ponudio dio jednog od svojih obroka.

Odmahnula je glavom dok joj je pružao plastičnu posudu lignji kuhanih na pari i začinenih uljem.

“Žao mi je”, rekla je. “Ne jedem takvu hranu.”

Jhon je pomislio da ona ne voli lignje, pa je izvukao drugu posudu. U njoj je bilo pseće meso koje je kupio od uličnog prodavača neposredno prije ukrcaja na brod.

Ali žena je i to odbila.

“Ne jedem takvu hranu”, rekla je.

Jhon je bio iznenađen.

“Zašto ne jedete takvu hranu?” upitao ju je on.

“To je zato što sam adventistica”, rekla je.

Jedino što je Jhon znao o adventistima sedmog dana jest da je poučavao adventističkog studenta u misijskoj školi u kojoj je radio prije nego što je postao pastor. Ali poštovao je

ženinu želju da bude vjerna svojim uvjerenjima. Odložio je hranu, a njih su dvoje nastavili razgovarati o drugim temama. Doznao je da se zove Ingrid.

Kad se Jhon ukrcavao na brod, nikome nije rekao da je pastor. Ali Papua je većinski kršćanski otok, a Indonežani koji tamo žive imaju tradiciju jedrenja. U nekom trenutku putovanja kapetan broda uvijek pita: "Ima li pastor na brodu? Želimo vas zamoliti da se pomolite za nas te da imamo bogoslužje."

Posljednjeg dana Jhonova putovanja, kapetan je postavio to pitanje. Jhon je obznanio svoj položaj i poveo putnike u molitvu i proslavljanje.

Ingrid je bila iznenađena kad je saznala da je on pastor, i nije se činila sigurnom želi li nastaviti razgovarati s njim.

Ali kad je brod pristao, Jhon je nastojao da razmijene telefonske brojeve. Kad je tražio da se ponovno vide, pozvala ga je u adventističku crkvu.

Svake subote sljedećih mjesec dana Jhon je s njom dolazio na bogoslužje.

Tada se dogodilo nešto neobično. Počeo se osjećati nelagodno svetkujući nedjelju. Osjećao se toliko nelagodno da se, kad su ga zamolili da propovijeda u njegovoj crkvi, izgovarao da mora ići negdje drugdje.

Kad je svojoj crkvi rekao da namjerava postati adventist, ponuđen mu je viši položaj s većom plaćom.

Ali on nije bio u kušnji. U osobnom proučavanju Biblije uvjerio se da je sedmi dan subota pravi Božji dan bogoslužja. Također je prihvatio biblijsku zabranu nečistog mesa, poput lignji i pasa.

Tri godine nakon putovanja brodom, Jhon i Ingrid su se vjenčali.

Danas Jhon privodi kraju svoje studije kao student teologije na Sveučilištu Klabat na otoku Sulawesi. Drago mu je što je Ingrid odbila njegovu hranu. Preko njezina svjedočanstva on je na kraju saznao o sedmom danu, suboti.

Veseli se povratku kući u Papuu i poučavanju drugih o Gospodaru subote.

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u širenju Radosne vijesti na Jhonovom rodnom otoku Papui. Novčana sredstva će biti namijenjena izgradnji učionica, upravne zgrade, knjižnice i predavaonice za Papua Adventist Theology College u Nabireu. Sveučilište Klabat, na kojem Jhon studira, na otoku Sulawesi, primilo je dio darivanja trinaeste subote iz 1981. godine. Hvala vam što ćete priložiti veliku dar trinaeste subote, 28. lipnja, kako biste nastavili podržavati navješćavanje Radosne vijesti u Indoneziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Papuu u Indoneziji na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube videouradak s Jhonom: bit.ly/Jhon-SSD.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

14. lipnja 2025.

Molitva za grad bez crkve

Indonezija

Kao dječak, Jerry je putovao sa svojim ocem iz grada u grad kako bi posjetio vjernike crkve na otoku Papua u Indoneziji. Njegov otac, adventistički pastor, bi s vremena na vrijeme pristao ispred grada u kojem nije bila nijedna adventistička crkva.

“Dragi Bože”, molio bi se otac. “Molim Te, blagoslovi ovaj grad tako što ćeš mu jednog dana dati adventističku crkvu.”

Jerry je vidio kako je Bog odgovorio na te molitve. U jednom gradu crkva se osnovala pet godina nakon što se njegov otac pomolio. A u jednom drugom gradu crkva se osnovala dvadeset godina nakon toga.

Jerry je pratio stope svojega oca i postao pastor u Papui. Dok je jednom prilikom posjećivao vjernike oko jezera Sentani, zanimalo ga je koliko je crkava osnovano u gradovima za koje se njegov otac molio godinama.

I tada je uočio da jedan grad oko jezera Sentani nema nijednu adventističku crkvu i nijednog adventističkog vjernika. Njegov maleni brod plovio je kraj grada Yoboi dok je plovio prema drugom gradu s vjernicima.

Jerry se sjetio očeve navike da se moli za gradove bez crkava te je zamolio kapetana broda da malo uspori. Htio se pomoliti za Yoboi.

Pognuo je glavu i rekao: “Dragi Bože, molim Te, blagoslovi ovaj grad tako što ćeš mu jednog dana dati adventističku crkvu.”

Ono što se poslije dogodilo saznao je tek kasnije.

Ugledni stanovnik toga grada otputovao je u Izrael na obilazak Svete zemlje samo dva mjeseca nakon Jerryjeve molitve.

Čovjek po imenu Thonce pogledao je kroz prozor svojega hotela u Jeruzalemu dok je sunce zalazilo, te je primijetio neobično događanje na ulici. Sirena se oglasila, i autobusi su požurili do svojih postaja. A zatim je sve utihnulo.

Thonce je pogledao na svoj sat i vidio da je petak navečer. Shvatio je da su Židovi stali s poslom zbog subote.

Tada se sjetio da je radio s nekoliko adventista u Papui, koji su također prestajali s radom od zalaska sunca u petak do zalaska u subotu, kako bi svetkovali subotu. Zapitao se: "Adventistička crkva slavi isti dan kao i ljudi u Izraelu. Zašto to ne radi i moja crkva? Moja crkva tvrdi da štuje izraelskoga Boga." Odlučio je naći odgovore kad se vrati kući.

Kad se vratio u Papuu, otišao je u adventističku crkvu u susjednom gradu i saznao da se u crkvi održavaju evanđeoski sastanci. Pastor te crkve, Jerry, pozvao je Thoncea da prisustvuje.

Na sastanku je Thonce našao biblijske odgovore na sva pitanja o suboti. Odlučio je svetkovati subotu te su on i njegova žena postali adventisti.

Nedugo nakon njihovog krštenja, Jerry ih je posjetio u njihovom domu u Yoboi i pomogao im je osnovati kućnu crkvu. Bio je to odgovor na njegovu molitvu i nastavak očeve ostavštine.

"Vrlo sam zahvalan za ono što mi je otac ostavio", rekao je Jerry Jacobs, koji je danas pastor adventističke crkve na fakultetu Klabat. "Nastavimo se moliti da se u ovom gradu jednoga dana otvori crkvena zgrada."

Molite se za grad Yoboi u Papui, Indonezija. Molite se da Radosna vijest dohvati više mjesta na otoku i da se tamo sagrađi više crkava. Dio darova trinaeste subote pomoći će proširiti Radosnu vijest u Papui kroz gradnju učionica, upravne zgrade, knjižnice i predavaonice na Adventističkom teološkom fakultetu. Fakultet se premjestio na sadašnje mjesto u Nabireu nakon što je stari kampus, u drugom kraju Papue,

uništen u poplavi 2019. godine. Trenutno studenti pohađaju nastavu u učionicama koje se posuđuju od adventističke akademije. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar trinaeste subote kako bi podržali obuku pastora i biblijskih djelatnika na fakultetu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Papuu u Indoneziji na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratak YouTube videouradak s Jerryjem: bit.ly/Jerry-SSD.
- ◆ Jerryjev otac, Jimmy Jacobs, preminuo je od zatajenja bubrega u sedamdeset i četvrtoj godini života, 2020. godine.
- ◆ Jerry je prilagodio očev običaj molitve za gradove tako što se moli za stambene zgrade. Dok je pet godina živio u Singapuru, molio se za mnoge stambene zgrade sa zaključanim ulazima, i otkrio da je Bog pružio načine da svjedoči stanovnicima u tim zgradama. Nekoliko stanovnika kasnije je postalo adventistima.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu a Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

21. lipnja 2025.

Čudo u džungli (1)

Indonezija

Djevojčica koja pohađa misionarsku školu u džungli ispričala je svojem učitelju Armiju o svojoj majci koja nije mogla hodati.

Armi nije došao u planine Papue, u Indoneziji, da bi nekoga liječio. On nije bio liječnik i nije znao mnogo o medicini. Bio je misionar koji je došao u misionarsku školu u džungli poučavati djecu o Isusu, najvećem Liječniku. Ali srce mu je bilo dirnuto kad je čuo o toj majci koja nije mogla hodati. On i njegov drug misionar odlučili su pješaćiti osam sati uz planinu kako bi posjetili ženu u njezinom udaljenom selu.

Pronašli su majku u maloj kolibi od trave. Plakala je od bolova na krevetu. Na desnom koljenu imala je otvorenu ranu i sve je bilo natečeno.

Armi i njegov prijatelj nisu mogli razumjeti puno toga što je rekla. Ona nije mogla razumjeti mnogo od onoga što su oni rekli. Govorili su različitim dijalektima. No, pokretima ruke majka je objasnila da je prije sedam godina pala sa stabla i od tada ne može hodati. Selo je bilo toliko udaljeno da nije mogla do liječnika i bolnice. Nakon njezinog pada muž ju je napustio, ostavivši je da sama odgaja četvero djece.

Majci je bilo drago zbog posjeta. Izgubila je svaku nadu i jasno im je dala do znanja da svoju novu nadu polaže u Armiju i njegovog prijatelja.

“Pomozite mi da ponovno hodam”, zamolila ih je.

Armi i njegov prijatelj izašli su iz kolibe. Morali su se pomoliti najvećem Liječniku.

“Gospodine, molim Te, daj nam mudrosti”, rekao je Armi. “Pokaži nam kako da pomognemo toj ženi, bez obzira što ne znamo mnogo o liječenju.”

Vrativši se u kolibu, Armi i njegov prijatelj pažljivo su očistili ranu. Na licima su im izbile krupne kapi znoja. Brinuli su se hoće li se rana pogoršati. Susjedi su se okupili u kolibi da sve to gledaju, a Armi i njegov prijatelj su se još više počeli znojiti. Pitali su se jesu li njihovi životi možda ugroženi, jer susjedi promatraju svaki njihov korak.

Tada je Armi počeo govoriti ženi o Isusu.

“Samo te jedna Osoba može izliječiti”, rekao je koristeći geste rukama da joj pomogne razumjeti. “Ta jedna Osoba je Isus, Bog.”

Majka nikada nije čula za Isusa. Nitko od susjeda nikada nije čuo za Isusa. Oni su živjeli u misticizmu.

“Ne znam ništa o vašem Isusu”, rekla je majka. “Ali prihvatit ću bilo koga tko mi može vratiti zdravlje.”

Nakon što je očistio ranu, Armi je ponudio jedine prirodne lijekove koje je imao u ruksaku: aktivni ugljen i tablete vitamina C. Zatim je pozvao majku i susjede na molitvu. Otvorivši oči, Armi je vidio da majka i susjedi plaču. Uхватила ga je panika i pitao je što nije u redu. Susjedi, koji također nisu govorili njegovim dijalektom, objasnili su da im je molitva dirnula srca.

“Bilo je kao da nam netko tumači vašu molitvu u uši”, rekao je jedan.

“Mogli smo osjetiti prisutnost koja nas okružuje dok ste se molili”, rekao je drugi.

Tada se Armi okrenuo i ugledao majčino lice. Potpuno se promijenilo. Nekad slika boli i patnje, sada je blistala od radosti i mira.

Armi je obećao da će se vratiti sljedećeg tjedna, da provjeri kako napreduje.

Armi i njegov prijatelj pješačili su osam sati do kuće. Dok su pješačili, molili su se. Nisu mogli nazvati telefonom da dobiju zdravstveno izvješće i pomognu majci. Gdje bi mogli pronaći signal mobitela? Živjeli su u planinama i već mjesecima nisu imali signal za mobitel.

Molite se za nedosegnute ljude Papue u Indoneziji. Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji učionica, upravne zgrade, knjižnice i predavaonice za Adventistički teološki koledž Papua. Koledž se preselio u Nabire nakon što je njegov prethodni kampus uništila poplava u drugom dijelu Papue, 2019. godine. Studenti se trenutačno sastaju u posuđenim učionicama na adventističkoj akademiji. Hvala vam što trinaeste subote namjeravate velikodušno priložiti svoje darove kao podršku koledžu. Sljedećeg tjedna saznajte ostatak Armijevog iskustva.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Papuu u Indoneziji na zemljovidu.
- ◆ Osmosatno planinarenje do majčinog sela samo je jedan od načina koji pokazuje udaljenost koju je Armi prešao kao misionar u Papui. Kako bi došao do škole u džungli gdje je on živio, morao je doletjeti misionarskim avionom, te zatim hodati dvanaest do četrnaest sati, ovisno o vremenskim uvjetima i drugim čimbenicima.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video o Armiju: bit.ly/Armi-SSD.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

28. lipnja 2025.

Čudo u džungli (2)

Indonezija

Od prošlog tjedna: Armi, misionar koji je poučavao djecu u misionarskoj školi u džungli u Papui, u Indoneziji, prošao je osmosatni put preko planine kako bi posjetio samohranu majku koja nije mogla hodati nakon pada s drveta, sedam godina ranije. On i njegov prijatelj misionar rekli su majci da je njezina jedina nada u Isusu, najvećem Liječniku. Zatim su se Armi i njegov prijatelj molili za signal na mobitelu. Očajno su trebali zdravstvenu pomoć kako bi znali kako pomoći majčinoj nozi. Ali nalazili su se u planini u džungli, i nisu imali signala već nekoliko mjeseci.

A zatim se dogodilo čudo. Samo nekoliko dana nakon što su posjetili majku, Armijev telefon je zazvonio, dok su on i njegov prijatelj bili u posjetu jednom drugom udaljenom mjestu u Papui, u Indoneziji. Isprva je Armi mislio da mu zvoní alarm na mobitelu i odlučio ga je zanemariti. Ali mobitel je nastavio zvoniti te ga je on izvadio iz džepa i uočio da je dobio e-mail. To je značilo da na tom mjestu ima signala!

Armi je odmah pognuo glavu i pomolio se: “Bože, hvala Ti! Molim Te, pomози mi da nazovem pravu osobu koja mi može pomoći da saznam što učiniti kako bi majci bilo bolje.”

Preletio kroz kontakte u svojem telefonu, strahujući da ne izgubi signal. Pronašao je broj prijateljice koja je medicinska sestra, te ju je odmah nazvao.

Poziv je prošao!

Armi je objasnio okolnosti, a medicinska sestra mu je rekla kako da očisti ranu na majčinom koljenu. Predložila mu je da ponese i antibiotike koje je imao u svojem planinskom domu, te neka ih dâ majci.

Telefonski razgovor je trajao samo dvije minute. Zatim je signal nestao. Ali to je bilo dovoljno vremena da dobiju važan savjet.

Sljedeća dva mjeseca Armi i njegov prijatelj posjećivali su majku u njezinoj travnatoj kolibi svakog tjedna. Svaki put su joj očistili ranu i dali joj antibiotike protiv infekcije od koje joj je koljeno oteklo. Poticali su je da se redovito moli.

“Kome da se molim?” upitala je prvi put.

“Moli se Bogu čije je ime Isus”, odgovorio je Armi.

Nije bila upoznata s Isusom, a Armi ju je upoznao s Njim kroz biblijske usporedbe. Dok joj je čistio ranu, govorio je o tome kako je Isus liječio bolesne i vraćao vid slijepima. Susjedi su dolazili gledati, pa su i oni slušali o tim događajima.

Kako su tjedni prolazili, otekline se polako smanjivala, a rana je zacijelila. Armi i njegov prijatelj zahvalili su Bogu. Sve što se događalo nadilazilo je njihove zdravstvene vještine.

Zatim su ta dva misionara imali obveze u drugim dijelovima Papue, i nisu mogli posjetiti majku mjesec dana. No slali su joj zdravu hranu i prirodne lijekove uz pomoć djece koju su poučavali u misijskoj školi u džungli.

Kad su misionari konačno uspjeli ponovno pješačiti osam sati do njezinog sela, pronašli su je kako stoji ispred svoje travnate kolibe. Armi je počeo plakati. Nije mogao vjerovati svojim očima. Majka koja nije mogla hodati sedam godina, stajala je uz pomoć štapa ispred svoje kolibe. Kad su se on i njegov prijatelj približili, ona je upotrijebila štap da krene koračati prema njima.

Tada je Armijev prijatelj počeo plakati. “Kako je ovo moguće?” pitao je.

Njih troje je sjelo u kolibu. Majčino lice sijalo je od radosti i zdravlja dok je govorila. “Nastavila sam se moliti i bol je nestala”, svjedočila je, koristeći geste rukama kako bi im pomogla razumjeti njezin dijalekt. “Vjerujem da je to zbog Isusa. Iako ne razumijem tko je On, zahvalna sam što ste Ga doveli u moj život.”

“Ovo nije kraj”, odgovorio je Armi. “Ako vjeruješ da te je Isus izliječio, trebaš nastaviti vjerovati i slušati Ga.”

Prošlo je još mjesec dana, i majka je mogla hodati bez štapa. Nije potpuno ozdravila, ali je mogla nastaviti sa svojim životom kod kuće i na polju, gdje je uzgajala usjeve.

Susjedi su bili zapanjeni. S njom su se počeli moliti Isusu.

Neposredno prije nego što je završio svoje misionarsko vrijeme u Papui, Armi se posljednji put susreo s majkom. Povjerala je da se više ne osjeća smireno sa svojim tradicionalnim načinom šovanja.

“Mogu li se pridružiti vašem bogoslužju?” pitala je.

“Uvijek si dobrodošla”, odgovorio je Armi. “Ali naša crkva je tako daleko. Hoćeš li moći hodati osam sati?”

“Isus je Onaj koji me izliječio”, rekla je. “Želim Ga proslaviti. Pomogao mi je da ponovno hodam i hodat ću do crkve da Mu se poklonim.”

Majka je dugo hodala i posjećivala bogoslužje svake subote nakon toga. Poslala je sve četvero svoje djece u misijsku školu u džungli.

Na Armijevo iznenađenje, ne samo da su njezina djeca došla u školu, već su s njima došla i sva ostala djeca iz njezinog sela. Susjedi su bili svjedoci Isusove moći i htjeli su da Ga i njihova djeca upoznaju. “Ono što je nemoguće za mene, nije nemoguće za Boga”, rekao je Armi. “Molim se da majka ostane vjerna.”

Dio današnjih darova trinaeste subote otići će u Papuu, kako bi se pomoglo u izgradnji učionica, upravne zgrade, knjižnice i predavaonice za Adventistički teološki fakultet Papua. Taj fakultet se preselio u Nabire, nakon što mu je kampus uništen u poplavi u drugom dijelu Papue, 2019. godine. Trenutačno se studenti sastaju u posuđenim učionicama adventističke akademije. Današnji dar trinaeste subote podržat će dva projekta u Mjanmaru — dječji vrtić i središte utjecaja — i zdravstvenu kliniku u Bruneju. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Papuu u Indoneziji.
- ◆ Osmosatno planinarenje do majčinog sela je samo jedan od načina koji pokazuje udaljenost koju je Armi prešao kao misionar u Papui. Kako bi došao do škole u džungli gdje je on živio, morao je doletjeti misionarskim avionom te zatim hodati dvanaest do četrnaest sati, ovisno o vremenskim uvjetima i drugim čimbenicima.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube video o Armiju: bit.ly/Armi-SSD.
- ◆ Preuzmite slike o ovom iskustvu s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijskopacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u sljedećem tromjesečju podržat će šest projekata u Južnoafričko-indijskooceanskoj diviziji

- ◆ Izgradnju nove srednje škole na sjeveru Zambije.
- ◆ Kuhinju i praonicu u Adventističkoj bolnici Chitanda Lumamba, Chibombo, Zambija.
- ◆ Stambene objekte za osoblje u Adventističkoj bolnici Yuka, Kalabo, Zambija.
- ◆ Misijski brod na jezeru Bangweulu, Zambija.
- ◆ Centar za zdravlje i wellness, Umhlanga, Južnoafrička Republika.
- ◆ Projekti za djecu: Animirane priče temeljene na plodovima Duha i raspodjela *Biblija za istraživače* (Adventurer's Bibles) u Južnoafričkoj i Indijskooceanskoj diviziji.

Činjenice o Južnoj azijskopacifičkoj diviziji

Tajland

- ◆ Tajlandska misija ima 63 crkve i 17.096 vjernika. Sa stanovništvom od 64.994.000 to znači da na svakih 3.802 stanovnika dolazi jedan vjernik Adventističke crkve.
- ◆ Adventistički centar za spašavanje djece u Chiangmaiju u Tajlandu pruža dom “siročadi, napuštenoj, zlostavljanoj i osiromašenoj djeci”, te im omogućuje sigurno i sretno okruženje uz kvalitetno obrazovanje do razine sveučilišta ili strukovne izobrazbe. Ta organizacija također pomaže djeci u izbjegličkim kampovima na granici Tajlanda i Mjanmara.
- ◆ Adventistički nauk stigao je u Tajland 1906./1907. godine, kad je R. A. Caldwell na nekoliko tjedana došao prodavati duhovne knjige u Bangkok.
- ◆ Stalna misija osnovana je na Tajlandu 1919. godine, tada poznatom kao Sijam, kad su se E. L. Longway i Forrest A. Pratt sa svojim obiteljima nastanili u Bangkoku. Do 1921. godine kršteno je pet obraćenika, a do 1926. godine broj vjernika crkve porastao je na 88 ljudi.
- ◆ Rani rad na Tajlandu uglavnom je bio usmjeren na Kineze.
- ◆ Rad u unutrašnjosti Tajlanda započeli su 1924. mladi Tajlandani. Godine 1925. otvorene su dvije misijske škole, jedna u Bangkoku i druga u Ban Pongu.
- ◆ Oko 90% Tajlandana čine budisti, 5% su muslimani, a samo 2% su kršćani.
- ◆ Bangkok nije samo glavni grad Tajlanda, nego i njegova glavna luka i najveći grad. Bangkok se nalazi na delti rijeke Chao Phraya.

- ◆ Tajland se nalazi na Indokineskom poluotoku i prostire se na 513.120 km².
- ◆ Tajlandska valuta je tajlandski baht.
- ◆ Službeni jezik Tajlanda je tajlandski.
- ◆ Nacionalna životinja Tajlanda je tajlandski slon, nacionalna riba je sijamski borac, a nacionalna ptica je sijamski vatre-ni fazan.
- ◆ Nacionalna himna Tajlanda zove se “Phleng Chat Thai”.
- ◆ Tajland je parlamentarna ustavna monarhija.
- ◆ Tajland je bio poznat kao Sijam do 1939. godine, kad je vlada službeno promijenila ime u Tajland.
- ◆ Sijamske mačke potječu iz Tajlanda, gdje su nekada bile poštovane kao kraljevski ljubimci.
- ◆ Izraz “sijamski blizanci” potječe od Changa i Enga Bunkera, tajlandske braće rođene spojenih prsa 1811. godine. Oni su nastupali u cirkusu P. T. Barnuma i postali jedna od najpoznatijih točaka sijamskih blizanaca u povijesti.
- ◆ Bangkok je u Guinnessovoj knjizi rekorda naveden kao mjesto s najduljim imenom na svijetu. Njegovo puno ime je Krungthepmahanakhon Amonrattanakosin Mahintharayutthaya Mahadilokphop Noppharatchathaniburirom Udomratchaniwetmahasathan Amonphimanawatansathit Sakkathattiyawitsanukamprasit — što znači “Grad anđela, veliki grad besmrtnika, veličanstveni grad devet dragulja, sjedište kralja, grad kraljevskih palača, dom utjelovljenih bogova, podignut po Višvakarmanovoj zapovijedi na Indrin zahtjev”.
- ◆ Muay thai je nacionalni sport Tajlanda, poznat kao “umjetnost osam udova”, zbog upotrebe šaka, laktova, koljena i potkoljenica u borbi.
- ◆ Godine 2009. Tajlandanka Kanchana Ketkaew postavila je svjetski rekord boravkom od trideset i tri dana i noći u staklenom kavezu ispunjenom škorpionima.

- ◆ Bangkok se naziva Venecijom Istoka, zbog svojih 83 kanala i 10.000 čamaca punih voća, povrća i ribe, koji čine plutajuću tržnicu.
- ◆ U tajlandskoj džungli rastu biljke mesožderke, poput biljke vrčasti grm, koje se hrane kukcima.
- ◆ Šume Tajlanda dom su slonovima, leopardima, tigrovima, divljem govedu i malajskom tapiru, koji na prednjoj polovici tijela ima crno krzno i bijelo na stražnjoj.
- ◆ Tajland ima 1.430 otoka; najveći, Phuket, nalazi se na jugozapadu Tajlanda u Andamanskom moru.
- ◆ Najviša planina u Tajlandu je Doi Inthanon, koja se nalazi u Chiangmaiju i visoka je 2.565 metara.
- ◆ Na Tajlandu se glava smatra svetim dijelom tijela, pa nije pristojno dirati tuđu glavu. Tabani se smatraju najnižim dijelom tijela, pa ih ne treba pokazivati.
- ◆ Neka popularna tajlandska jela uključuju pad thai (pržene rezance s jajetom), tom kha gai (začinjenu juhu od kokosa s piletinom i limunskom travom), khao pad (prženu rižu koja nije previše začinjena i omiljena je među djecom) i khao neaow mamuang (rižu kuhanu u kokosovom mlijeku, posluženu s kriškama svježeg manga).
- ◆ Tajland je najveći proizvođač i izvoznik rezanih orhideja na svijetu. U tajlandskim farmama orhideja uzgaja se oko 1.300 vrsta. Tajland godišnje izvozi više od 50.000 tona orhideja.
- ◆ Tajland je dom najmanjem sisavcu i najvećoj ribi na svijetu: šišmiš-bumbar teži samo dva grama (težina dviju spaljica), dok kitopsina iz oceana oko Tajlanda teži oko dvadeset tona i može biti dugačka 18,8 metara.
- ◆ Na Tajlandu je zabranjeno stati na novac, jer se na njemu nalazi slika monarha.

Filipini

- ◆ Adventistička crkva na Filipinima sastoji se od Centralno-filipinske, Sjevernofilipinske i Jugozapadnofilipinske unije konferencija, te Jugoistočnofilipinske misije. Postoji 5.457 crkava, u kojima se okuplja 1.312.881 vjernika. Sa stanovništvom od 117.337.000 ljudi, to je jedan član crkve na svakih 89 Filipinaca.
- ◆ Godine 1905. je G. A. Irwin, predsjednik Australazijske unije konferencija, posjetio Filipine na putu za Generalnu konferenciju, gdje je preporučio da adventisti sedmog dana započnu rad na otocima slanjem kolportera u Manilu.
- ◆ Iz Australije je kasnije stigao R. A. Caldwell, i 1905. godine počeo prodavati zdravstvene i vjerske knjige na španjolskom jeziku.
- ◆ U prosincu 1916. godine je Srednja južna konferencija Luzon, blizu Manile, postala prva lokalna konferencija u Aziji, sa 752 člana u osam crkava.
- ◆ Sredinom 1920-ih došlo je do nestašice Biblija na filipinskim jezicima, jer je kršćanska nakladnička kuća u Japanu, koja ih je izdavala, uništena u potresu u rujnu 1923. godine.
- ◆ Adventistički međunarodni institut za napredne studije (AIIAS) je postdiplomska škola koja se nalazi jedan sat južno od Manile. Ima studente i nastavno osoblje iz čak sedamdeset zemalja. AIIAS nudi magistarski program iz javnog zdravstva te magisterije i doktorske programe iz obrazovanja, poslovanja i teologije.
- ◆ Oko devedeset posto Filipinaca su kršćani (80 posto katolici; 10 posto drugi kršćani); oko šest posto su muslimani; a ostali su "ostalo ili ništa".
- ◆ Glavni grad Filipina je Manila, na otoku Luzon, iako je najveći grad u zemlji Quezon City.

- ◆ Filipini su država sastavljena od 7.641 otoka, ukupne površine od 300.000 km².
- ◆ Novčana jedinica Filipina je filipinski peso.
- ◆ Službeni jezici Filipina su engleski i filipinski (standardizirana verzija jezika tagalog).
- ◆ Nacionalna ptica je filipinski orao, nacionalni cvijet jasmin sambac, a nacionalno drvo je narra, odnosno filipinski mahagonij.
- ◆ Ugroženi filipinski orao, koji jede majmune, jedva preživljava zbog krčenja šuma.
- ◆ Nacionalna himna Filipina je "Lupang Hinirang" ("Odbrana zemlja").
- ◆ Španjolski istraživač Ferdinand Magellan prvi je stigao na Filipine 1521. godine.
- ◆ Ime Filipini dolazi od Filipa II., španjolskog kralja u šesnaestom stoljeću, kad je zemlja postala španjolska kolonija.
- ◆ Filipini su ustavna republika s predsjedničkim sustavom.
- ◆ Gotovo polovica površine Filipina koristi se za poljoprivredu, a šume prekrivaju drugu četvrtinu površine.
- ◆ Poljoprivredni proizvodi uključuju kokosove orahe, šećernu trsku, povrće, tropsko voće i rižu.
- ◆ Filipinska kuhinja sadrži mnoga jela od riže, rezanaca i povrća, kao i ribu, plodove mora, piletinu, svinjetinu ili govedinu.
- ◆ Krokodil se ponekad jede kao poslastica.
- ◆ Poseban filipinski sladoled radi se od ljubičastog jama, a zove se ube.
- ◆ U kišnim šumama Filipina postoji više od 500 vrsta ptica. Više od trećine njih nema nigdje drugdje u svijetu.
- ◆ Mnogi Filipinci imaju španjolska imena, jer su u devetnaestom stoljeću Španjolci donijeli zakon da svi moraju imati španjolsko ime.

- ◆ Filipinci toliko koriste tekstualne poruke, SMS, da se Filipini nazivaju “svjetskom prijestolnicom poruka”.
- ◆ Najveći svjetski biser otkrio je filipinski ronilac u Palawanskom moru. Biser je težak 35 kilograma i vrijedan oko 100 milijuna dolara.
- ◆ Filipinci su veliki ljubitelji košarke. Filipinski košarkaški savez, osnovan 1975. godine, bio je prva azijska košarkaška liga.
- ◆ Mnogi Filipinci su također ljubitelji boksa.
- ◆ Filipini su najveći “izvoznik” medicinskih sestara u svijetu.
- ◆ Mnogi muškarci nose izvezenu košulju, barong. U posebnim prilikama žene mogu nositi terno, dugu haljinu sa širokim “leptir” rukavima.
- ◆ Pri kraju Drugog svjetskog rata, dok su se Japanci povlačili iz Manile, ogorčene borbe gotovo su uništile glavni grad.
- ◆ Filipinsko društvo sastoji se od gotovo stotinu kulturno i jezično različitih etničkih skupina.
- ◆ Jedna od najvećih svjetskih vulkanskih erupcija dvadesetog stoljeća dogodila se 1991. godine, kad je eruptirala planina Pinatubo na Luzonu, prvi put u šest stotina godina.

Indonezija

- ◆ Istočnoindonezijska konferencija i Zapadnoindonezijska misija imaju 1950 crkava s 230.767 vjernika. Sa stanovništvom od 278.696.000, to je jedan vjernik crkve na svakih 1.208 Indonežana.
- ◆ Prvi adventist koji je posjetio Indoneziju bio je Abram La Rue, koji je bio na Javi negdje između 1888. i 1903. godine.

- ◆ Adventistički rad u Indoneziji započeo je 1900. godine, kad je R. W. Munson otvorio misiju u Padangu, na zapadnoj obali Sumatre.
- ◆ Prva crkva sastavljena isključivo od Indonežana osnovana je 1957. godine u obalnom selu Mambui.
- ◆ Prva adventistička škola za obuku djelatnika u Indoneziji, nazvana Opleidingsschool der Advent-Zending, otvorena je 1929. godine na Javi. Sada je to Indonezijsko adventističko sveučilište.
- ◆ Drugi svjetski rat prisilio je školu na zatvaranje 1942. godine. Nekoliko učitelja smješteno je u koncentracijske logore, u kojima su dvojica umrla.
- ◆ Po vjerskim uvjerenjima 87 posto Indonežana su muslimani, 10 posto su kršćani, manje od 2 posto su hinduisti, a manje od jedan posto su budisti.
- ◆ Glavni grad Indonezije je Jakarta, koji se nalazi na sjeverozapadnoj obali otoka Java.
- ◆ Indonezija se sastoji od 17.000 i više otoka, uključujući Sumatru, Javu, Sulawesi i dijelove Bornea i Nove Gvineje, što je čini najvećim arhipelagom na svijetu.
- ◆ Indonezija je od najistočnije do najzapadnije točke široka oko 5.120 kilometara.
- ◆ Java je najnaseljeniji otok na svijetu, i dom je za više od polovice stanovništva zemlje.
- ◆ Indonezijska valuta je indonezijska rupija.
- ◆ Službeni jezik Indonezije je indonezijski, ali u upotrebi postoji više od 700 mjesnih jezika.
- ◆ Osoba iz Indonezije se zove Indonežanin.
- ◆ Nacionalni cvijet Indonezije je jasmin sambac, dok je nacionalna životinja komodski varan.
- ◆ Komodski varan je najveći živući gušter na svijetu. Najveći ikad viđen primjerak bio je dugačak 3,13 m i težak 166 kg.

- ◆ Komodski varani ograničeni su na nekoliko indonezijskih otoka uključujući, naravno, i otok Komodo.
- ◆ Ugroženi sumatranski tigar podrijetlom je s indonezijskog otoka Sumatre. Tigrovi s Balijske i javanski tigrovi su izumrli.
- ◆ Nacionalni amblem Indonezije je ptica slična orlu, garuda pancasila. Garuda je bila mitska ptica koju je jahao bog Višnu u hinduističkoj legendi.
- ◆ Državna himna Indonezije je "Indonesia Raya" ("Velika Indonezija").
- ◆ Indonezija je do 1945. godine bila pod vlašću Nizozemske.
- ◆ Indonezija je najveća islamska država na svijetu.
- ◆ Indonezija je predsjednička republika s izabranim zakonodavnim tijelom.
- ◆ U Indoneziji postoji oko 400 vulkana, a oko 130 ih je aktivno. Od 1972. do 1991. bilo je 29 erupcija, uglavnom na Javi.
- ◆ Najveća erupcija u zabilježenoj povijesti bila je na planini Tambora na otoku Sumbawa, 1815. godine. Bila je toliko glasna da se mogla čuti na skoro dvije tisuće kilometara udaljenosti.
- ◆ Puncak Jaya ("Slavni vrh") nalazi se na otoku Nova Gvineja. S visinom od 4.884 metara to je najviši otočni planinski vrh na svijetu.
- ◆ Obale svih otoka u Indoneziji ukupno imaju oko 54.716 kilometara, što je čini trećom najdužom obalom na svijetu, nakon Kanade i Norveške.
- ◆ Neka od najčešćih jela u Indoneziji uključuju nasi goreng (jelo od pržene riže), karedok (sirovo povrće u umaku od kikirikija) i gado-gado (salata od kuhanih jaja, kuhanog krumpira, prženog tofua i kikirikija).
- ◆ Nogomet je jedan od najomiljenijih sportova u Indoneziji, iako je otok Madura poznat po utrckama s bikovima.

- ◆ Najveći cvijet na svijetu, mrtvački cvijet (*rafflesia arnoldii*), nalazi se u prašumama Sumatre i Bornea. Može narasti do više od jednog metra u promjeru i težiti jedanaest kilograma. Ima jak miris po trulom mesu.

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com